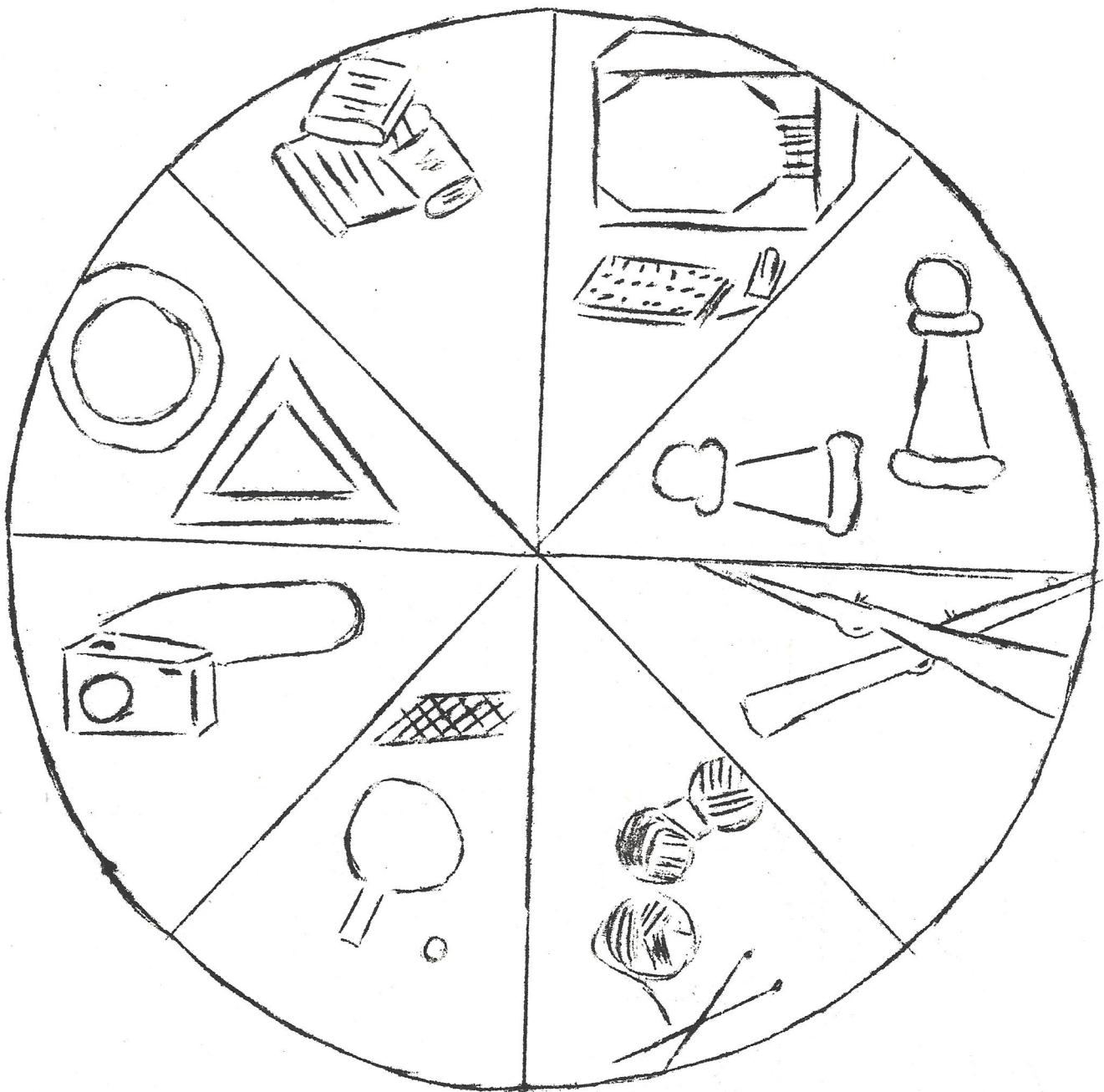

86/84

ŠOLARČEK

IZPOD ČRNE PRSTI

LETO: XXV ~~XXIV~~

ŠT: 4

S 4. letošnjo številko Šolarčka sodelujemo v natečaju JPI v nalogi "Mi delamo tako, kako pa vi?" V njej bomo predstavili življenje in delo na naši šoli in takó skušali navezati stike z drugimi šolami.

Kje smo danes?

V Bočki Grapi.

Grapa, vrezana med hribe. Stena. Slatnik. Okoli se grozeče dvigajo hribi. Utesnujejo, preprečujejo in varujejo. Po pobočjih gozdovi, tu pa tam kakšna jasa, laz krompirja, osamljena hiša in to je vse.

V dolini pa hiše, nove in stare, med njimi se vijuga Bača. Zraven nje cesta, po bratsko si delita tisto malo prostora, pozneje se jima pridruži še železnica.

Vas razvlečena po obeh kregovih Bače, domačini jo delimo kar na spodnji in zgornji konec. V spodnjem tovarna volnenih tkanin, najpomembnejša. V zgornjem pa banka in trgovina, nato bife Baški hram, pošta, Dom upokojencev in šola.

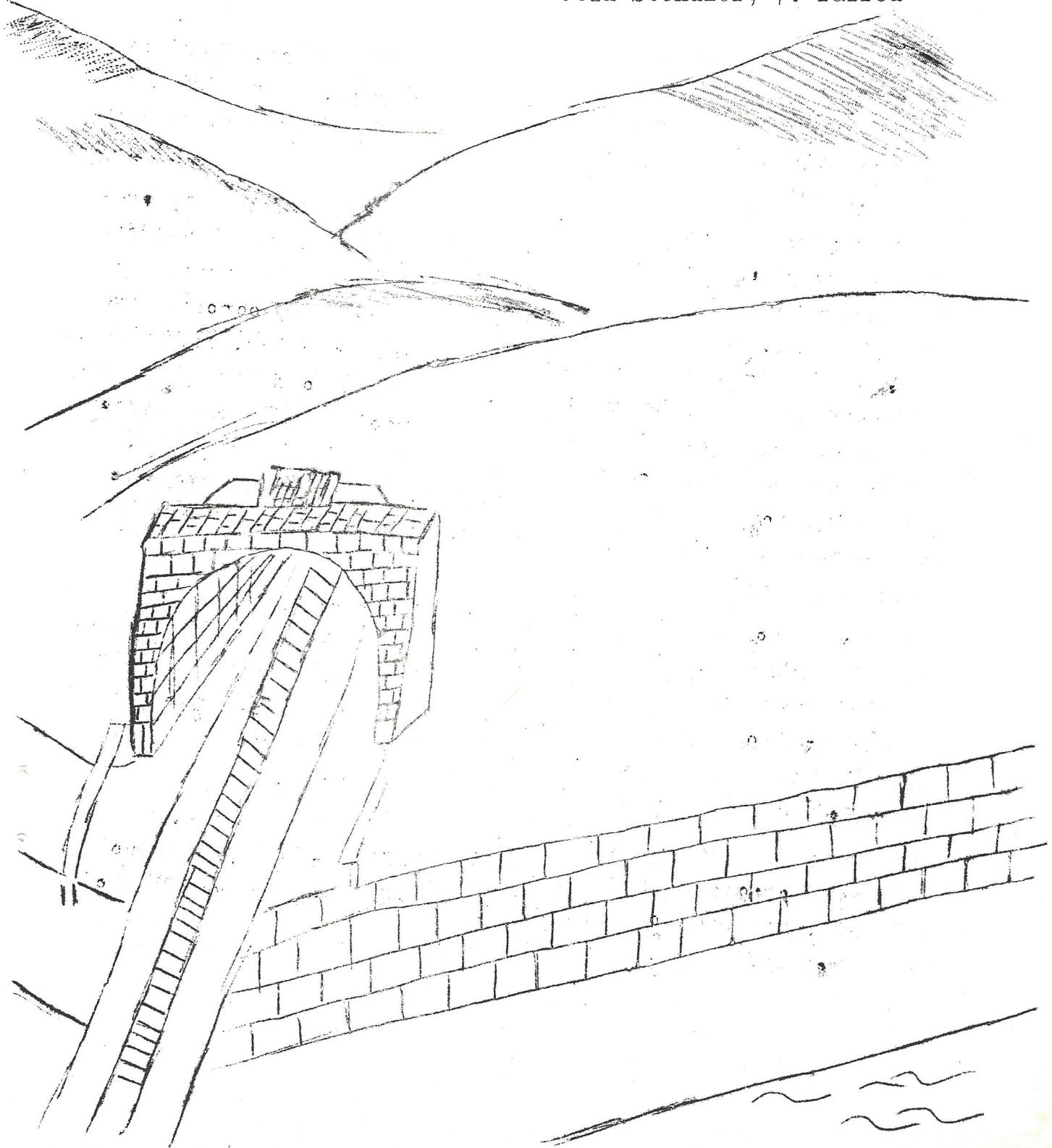
Vse to in še kaj več je z eno besedo - Podbrdo, središče Baške grape. Ob Bači se spušča cesta navzdol po dolini.

Ob cesti vasi: Hudajužna, Koritnica, Grahovo, višje nad dolino v strmih kregovih gora še Kuk, Stržišče, Čbloke in Rút. Vse to so kraji, od koder se mladež vozi v šoli v Podbrdo. Žal se te vasi praznijo, vse manj se po njih razlega otroški smeh.

Na Grahovem stoji tik ob cesti večja rumena zgradba, ograjena, da se razigrani šolarji ne znajdejo v nevarnosti. To je podružnična šola, oziroma zunanji oddelek naše šole, kot se temu reče strokovno.

Več o naših krajih lahko izveste v strokovnih knjigah, ni pa smo izdali tudi krajši vodniček Po Baški grapi od Podbrda do Grahovega. Šestošolci pa so letos za nagradni natjecaj JŽ izdelali turistični vodnik, v katerem so predstavili zanimivosti naših krajev.

Joži Štendler, 7. razred

TO JE NAŠA ŠOLA, OSNOVNA ŠOLA "SIMON KOC" PODBRDO

Cesta se s Petrovega Brda spusti v Baško grapo. Skozi naselje montažnih hiš, mimo gasilskega doma, še manjši klanec, ovinek in tu smo. Ob cesti se dviga lepa svetla zgradba, novi del naša šole.

Sploh ima zgradba zanimivo zgodovino. Najprej je pod strehom stala manjša zgradba. Tej so leta 1963. prizidali danšnjo jedilnico, kabinet za tehnični pouk in stanovanja učiteljev. Leta 1981 pa je zrasla še velika sodobna zgrada s petimi učilnicami, telovadnico, zbornico, knjižnico. Oba dela šole veže dolg most, hodnik. Spodnji hodnik v starem delu šole je namenjen garderobi in nižjim razredom za razgrajanje med odmori. Zgornji hodnik je za tiste, ki že izstopamo od malih prvošolčkov. Tu se v glavnem odmoru zbiramo učenci višjih razredov. Najbolj živahno je okolmiz za namizni tenis.

Stene nad stopniščem in na zgornjem hodniku so polne raznih priznanj, diplom in pohval, ki so jih prislužili učenci naše šole na različnih področjih. Na tem hodniku imamo velikokrat prireditve, ker nas je premalo, da bi napolnili večnamensko dvorano oziroma telovadnico. Bil pa je tudi telovadnica mnogim rodovom pred nami.

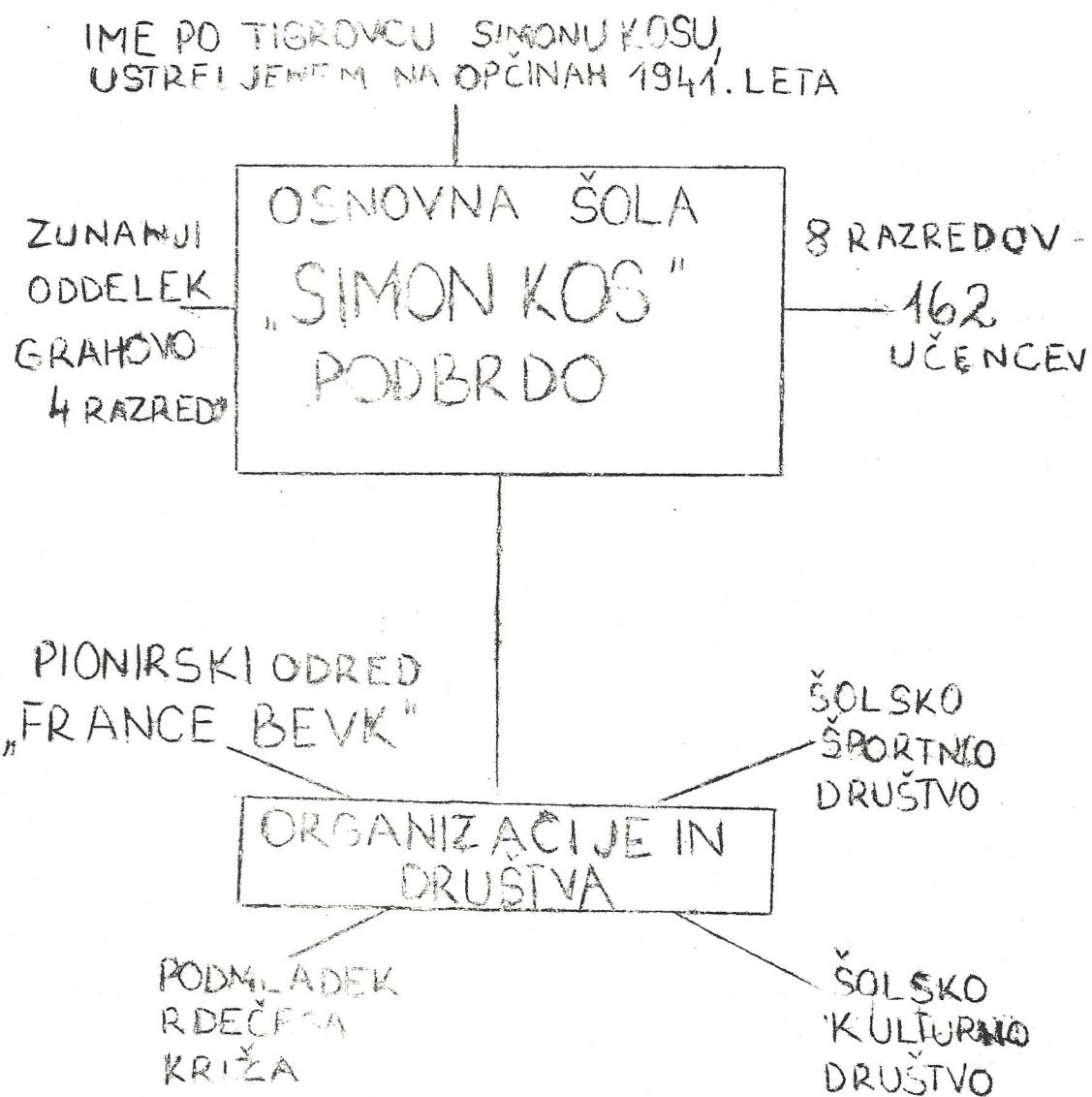
Po ozkem svetlem hodniku pridemo v novi del šole. Tu poteka predmetni pouk v lepo in moderno opremljenih kabinetih. Ker radi berem, se nam v novem delu opremili tudi lepo knjižnico. Kar bogata je.

Pod učilnicami je velika telovadnica. Ponosni smo nanjo.
Tu se razgibajo tudi starejši krajanji ali pa si v njej
lahko ogledamo kakšno kulturno prireditv.

Polona Frelih, 6. razred

In kako živimo in kaj delamo v naši šoli?

Najprej se bomo skušali predstaviti takole:

PROMETNI
KROŽEK

RAČUNALNIŠKI
KROŽEK

FOTO
KROŽEK

INTEREŠNE DEJAVNOSTI

ŠAHOVSKI
KROŽEK

PLESNI
KROŽEK

KNJIŽNIČARSKI
KROŽEK

OBRAMBNI
KROŽEK

GLEDALIŠKI
KROŽEK

ROČNA
DELA

TEKMOVANJE ZA
CICIBANOVO, BEVKOVU IN
GREGORČICEVO BRALNO
ZNAČKO

TEKMOVANJE
ZA CANKARJEVO
NAGRADO

TEKMOVANJE
ZA VEGOVO PRIZNANJE

NATEČAJI IN TEKMO= VANJA

NATEČAJ
JZ

NATEČAJ
JPI

VESELA
ŠOLA

ŠPORTNA
TEKMOVANJA:
ŠAH, STRELSTVO,
NAMIZNI TENIS

TEKMOVANJE
ZA PROMETNO IN
ŠPORTNO ZNAČKO

Nekaj o delu

intenzivnih dejavnosti

RAČUNALNIŠKI KROŽEK

Na naši šoli deluje računalniški krožek že 2 leti, še prej pa je bil tečaj, na katerem si se lahko naučil osnov računalništva.

Krožek deluje vsak teden s štirimi torkih, in sicer izmenično, vsak teden ena skupina. Prva skupina so začetniki, ki spoznavajo osnovne ukaze in sestavljajo preproste programe. Drugi smo nadaljevalna skupina. Mi se ukvarjamo z že nekoliko bolj zapletenimi programi, kakor so npr.: esebna izkaznica, okrašena nevoletna jelka, program za učenje seštevanja itd.

Na šoli imamo dva računalnika SPECTRUM 48 K, na katerih se uspešno in neuspešno preizkušamo in pridobivamo novo znanje.

Naš krožek je zelo zanimiv, saj vedno znova odkrivamo prikrite sposobnosti majhne škatle, ki ji pravimo računalnik.

Vendar pa na naših računalnikih ne nabiramo le znanje, ampak se z njimi tuši igramo. Nekatere igre so zelo zanimive, zato se velikokrat zabavamo z njimi. Računalnik trenutno zabava velike množice mladih.

Branko Žefran, 8. razred

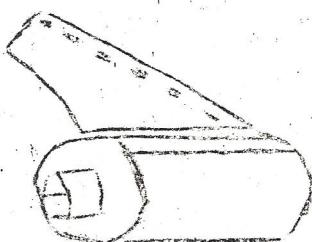
MLADI FOTOAMATERJI

Obiskujem foto-krožek.

Je sicer malošteviljen, vendar delo v njem zaradi tega ni nič manj zanimivo. V začetku šolskega leta nam mentor, tov. Berginc, pove, kaj bomo fotografirali. Nato se člani krožka vsak teden enkrat zberemo in razvijamo filme, ki smo jih posneli. Pri tem delu moramo biti zelo natančni. Najprej film v popolni temi navijemo na poseben kolut in ga damo v posodo, ki se tako zapre, da ne more priti svetloba do filma. Nato v posodo nalijemo razvijalec, ga čez štiri minute odlijeme in v posodo nalijemo fiksir, ki ustavi razvijanje. Pustimo ga 15 minut, ga odlijemo in nato film 20 minut v vodi splakujemo. Potem ga čbesimo in pustimo, da se posuši. Tako dobimo negativ. Navadno šele naslednji teden razvijamo dalje. Film vstavimo v povečevalnik in slike projeciramo na poseben papir. Nato damo papir v razvijalec. Počasi se začnejo prikazovati prvi odtisi nato pa celotna slika. Ko mislimo, da so fotografije dovolj razvite, jih damo v fiksir, da se ustavi razvijanje. Tu ostanejo 15 minut, nato jih v čisti vodi dobro splaknemo, naložimo na časopisni papir, obrišemo, naložimo na pladenj, jih v električni pečici posušimo in fotografije so končane.

Fotografije ob različnih priložnostih razstavimo na hčerniku, nekaj pa jih člani krožka posemo domov, da se z njimi postavljamo pred starši in prijatelji.

Matjaž Mavner, 8. razred

ŠAHOVSKI KROŽEK

Šahovski krožek je med uspešnejšimi na naši šoli.

Nekaj let je bila udeležba precej slaba, zadnji dve leti pa se je število članov močno zvečale. Skupaj sahiram vsak teden po eno šolsko uro.

Navadno igramo med sabo bolj za razvedrilo, če pa je pred nami tekmovanje, se intenzivnejše pripravljamo.

Tako smo imeli letos že dve občinski in eno območno tekmovanje. Prvo občinsko tekmovanje je bilo za ekipno uvrstitev. Ekipa starejših pionirk iz Pödbrda je bila prva, naše nasprotnice pa so bile le pionirke z Mesta na Soči. Kot prvouvrščene smo se smeles udeležiti Primarskega ekipnega tekmovanja v Ajdovščini. Tam smo bile pete.

11.3. pa smo imeli v Tolminu občinsko prvenstvo posameznikov. Tudi tam smo se dobro odrezali, zlasti starejše pionirke, pa tudi ostali niso bili slabi.

Kadar smo na tekmovanju uspešni, se vsi skupaj veselimo, če pa smo neuspešni, poskusimo popraviti napake in biti drugič boljši.

Prepričana sem, da šahovski krožek na naši šoli ne bo izumrl, saj je veliko mladih učencev, ki jih ta igra zelo zanima.

Tatjana Panjtar, 8. razred

OBRAMBNI KROŽEK

Zavedamo se, da se moramo že zgodaj začeti pripravljati na obrambo, če bi bilo to potrebno. Zato precej učencev višjih razredov obiskuje obrambni krožek. Pri tem krožku streljamo z zračno puško, poleg tega pa spoznavamo tudi druge orožje. Letos se je v krožek vpisalo rekordno število učencev, zato smo imeli na začetku šolskega leta izločilno tekmovanje. V krožku smo ostali le tisti, ki smo na tem tekmovanju najbolje streljali.

Sestajam se enkrat na teden. Imeli smo tudi šolsko tekmovanje v streljanju z zračno puško, najboljši s tega tekmovanja pa smo odšli na občinsko tekmovanje v Tolmin.

Ekipa pionirk je osvojila druge mesto, prav tako ekipa pionirjev.

Zdaj pa se zopet pripravljamo za tekmovanje, ki bo prav tako v Tolminu. Sklenili smo, da bosta šolo tokrat zastopali dve ekipi pionirk in dve ekipi pionirjev. Tudi tokrat pričakujemo uspehe.

Za ta krožek se zanima dosti učencev, zadnje leto pa se je vanj vpisale tudi precej učence, zato ni bojazni, da bi ta krožek na naši šoli prenehal delovati.

Tatjana Panjtar, 8. razred

KAJ DELAMO PRI KNJIŽNIČARSKEM KROŽKU

Knjižničarski krožek obiskuje 9 članic. Razdeljene smo v dve skupini.

Prva šteje 4 članice: Andreja, Majda, Barbara in Polona. Knjižnico obiskujejo vedno takrat, kadar je odprta. Pospravljajo knjige, ki jih učenci vrnejo, nazaj na police. To delo mi ni preveč všeč, saj je potrebno pospraviti veliko knjig, kar učenci radi berejo.

Druga skupina šteje 5 članic: Mateja, Andreja, Danila, Miranda in Adrijana. Me obiskujejo knjižnico ob torkih, ko delamo z mentorico. Največkrat pripravljamo razne razstave, večje pa tudi manjše. Zanimivo je sestavljati knjižne igre in uganke. Škoda, da je kaj takega le nekajkrat v letu. Letos smo sestavili knjižne uganke ob 80. letnici rojstva Antona Ingoliča in knjižne igre za tretji razred. Napišemo obvestilo učencem z mudnikom. Zelo dobro se nam je posrečilo napisati vabilo učencem, ki knjižnico zelo redko obiščejo. Treba je prešteti, koliko knjig je bilo izposojenih in koliko učencev je obiskalo knjižnico v šolskem letu. Imamo veliko dela, zato nam je uža prekratka.

Naučile smo se izposojati knjige in to delo opravljamo na mesto tovarišice knjižničarke. To nam je pa pri vsem tem najbolj všeč.

Miranda Beguš, 7. razred

MI PA PLEŠEMO

"Ksenija, greš na plesne?" "Ja, ja, grem. Počakaj, takoj bemk" S prijateljico že zdrviva po stopnicah. Ko prideva pred šolo, naju pozdravi cela gruča deklet in fantov. Slednjih je nekoliko manj, pa nič zato, imajo vsaj več izbire.

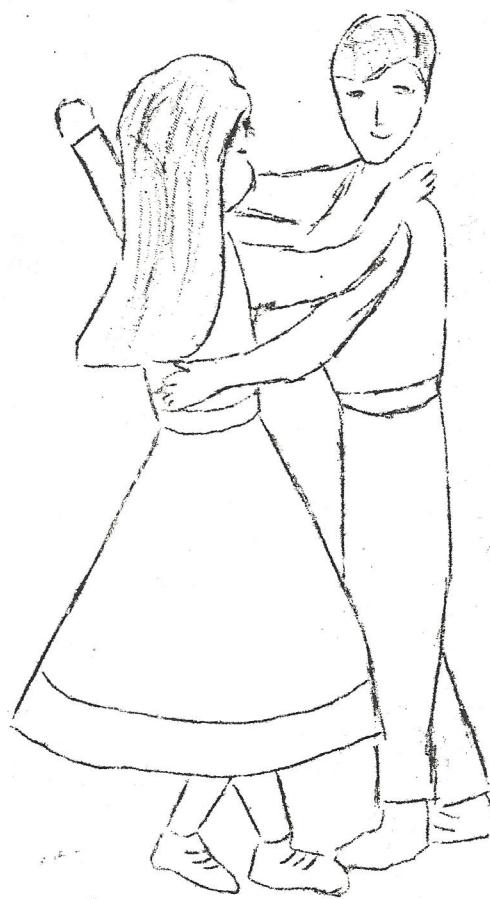
Končno pride še tovarišica, mentorica plesnega krožka in vsi smo pripravljeni, da začnemo.

"Postavite se v vrsto, najprej bomo ponovili disco," reče tovarišica in iz kasetofona se zasliši glasba. Mi pa v živahnem ritmu zaplešemo. No, ne gre nam najbolje, zato moramo še enkrat ponoviti. Zdaj je bolje. Zatem je na vrsti počasnejši ples. Vsa dekleta hitro "pograbimo" soplesalko in se žasučemo v najbolj oddaljen kot, samo, da nam ne bi kilo treba plesati s fanti. Ampak tovarišica ni zadovoljna. "Kaj bodo fantje kar sami plesali?" Fantje pa se opogumijo in vsak si izbere soplesalko. Dekleta, ki smo že lansko leto hodile k temu krožku, se same pri sebi tiko smejimo, ko nam soplesalec stopi na nogo in potem, ves rdeč v obraz, zažeclja: "Oprosti." Ampak nič hudega, od ure do ure jim gre bolje. "Zdaj se bomo naučili še valček," pravi tovarišica in že pokaže osnovne krake. Nekateri niso zadovoljni. Pravijo, da je valček čisto lahek ples in zato se ga ni treba učiti. Ko pa je na vrsti valček ob glasbi, se izkaže, da le ni tako. Dekleta smo spet na boljšem, vendar nam ne gre najbolje, fantje pa kar po vrsti odpovedujejo. "Ah, jaz tega ne znam!" Pa jim hrž priskoči na pomoč tovarišica. Najbolje gre Tomažu, ki na koncu reče: "Jaz bi pa še plesal. Saj je prav fajn, a ne?" Vsi se smejimo, kajti prav on je tisti, ki nas največkrat spravi v smeh.

Ura, ki jo včasih tudi malo podaljšamo, je prehitro mimo.
"Saj je čisto v redu," pravi Vesna, "ampak, ko bi bili vsaj fantje malo večji." Pa še res je, nekatera dekleta moramo plesati s soplesalci, ki so manjši od nas, nekatera pa morajo plesati kar med sabo, kajti fantov ni dovolj. Fantje, kje ste? Pridružite se nam in zaplešite z nami.

Tako, vidite, vsako sredo od 16^h-17^h veselo poplesujemo. Včasih ponavljamo, včasih se učimo kaj novega. Tudi za nastop se pripravljamo in nič ne de, če včasih malo bolijo noge. Ob plesu hitro minejo bolečine, pa tude vse šolske tegobe izginejo. Verjamete? če ne, potem vas vabim, da poskusite.

Ksenija Ks, 8. razred

Theresia Vrsno

KULTURNI DAN NA VRSNEM

Šolski avtobus se prebija skozi meglo po dolini Soče od Tolmina proti Vrsnem.

V njem učenci 7. in 8. razreda budno pazijo, da bi ne spregledali kakšne table z napisom krajevnega imena, saj morajo popisati pot do Gregorčičeve rojstne vasi.

Ta dan imamo kulturni dan, posvečen pesniku Simonu Gregorčiču ob 80-letnici smrti. Saši naj bi se prepričali o lepotah pesnikovega planinskega raja.

Tik pred Vrsnim, visoko nad dolino Soče, nas pozdravi sonce in razkrije pogled na mogočno pogorje Krna, pašnike pod njim, kot na polici pa so zložene hiše vasi Vrsno.

Kratkemu razgledovanju sledi ogled Gregorčičeve rojstne hiše. S tem se zdaj začne naše pravo delo.

Razkropili smo se po vasi, eni z risalnimi bloki, drugi z beležkami, dva šešolca pa sta oborožena s fotoaparatom. Vsak si poišče primeren prostor, s katerega bi bil pogled na planine in okolico čim lepši.

Vsi ustvarjamo. Nekateri so tako zatopljeni v delo, da so pozabili na čas. Ne moti jih niti vrvež tolminskih šolarjev, ki so si ta lep jesenski dan tudi izbrali za kulturni dan.

Še kratek sprehod do griča, s katerega se vidi Gregorčičev slap, nekaj korakov na rob vasi in pogled v dolino Soče in že nas čas priganja.

Na poti domov se ustavimo pod gričem sv. Lovrenca. Tu kulturni dan zaključimo z ogledom pesnikovega groba in krajšim kulturnim programom.

Zdaj je bilo treba doma urediti vtise in jih zapisati. Ko smo se naslednjega dne v šoli pogovarjali o vtisih, so bili ti sila različni. Med drugim je sedmošolec zapisal: "Všeč mi je bilo, ker smo bili vsi zaposleni in ni nihče brezglavo hodil po vasi.

Tatjana Panjtar, 8. razred

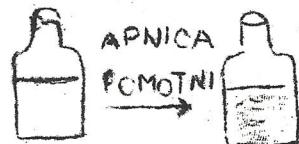
NARAVOSLOVNI DAN

Komaj smo pričakali, da bo zazvonil zvonec. Pričel naj bi se naravoslovni dan. Šli smo v učilnico za biologijo. Tam naš je že čakal učitelj, zraven pa je bil še pomočnik, dijak SUI na praksi, ki nam bo pomagal.

Posedli smo se na svoja mesta. Učitelj nam je razdelil liste z nalogami in pladnje z vsemi pripomočki za poskuse. Vodje skupin so članom prebrali navodila, potem pa smo se skupnimi močmi lotili poskusov, odgovorov na vprašanja, mikroškopiranja, risanja in še drugega zanimivega dela. Šlo je zelo hitro in kmalu smo bili kos vsem nalogam. Na koncu smo liste z rešitvami razobesili po tabli. Pohliže smo si ogledali delo vseh skupin. Zadnjih petnajst minut so vodje skupin poročali o svojem delu.

V tem naravoslovnem dnevu smo se naučili marsikaj novega in zanimivega.

Barbara Mavrar, 5. razred

Raže kulturno društvo

Kultura je pomembna veja v drevesu življenja. Potrebna nam je kot kruh in voda. Spremlja nas skozi življenje: od otroštva do naše zadnje ure.

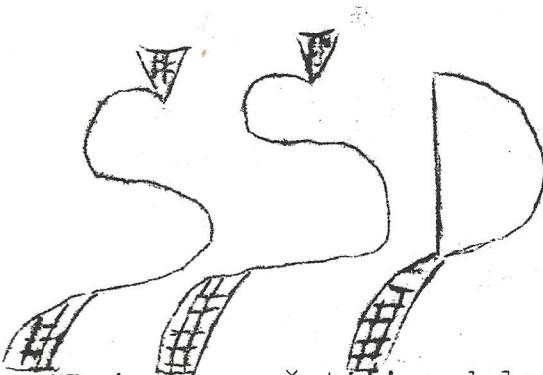
Na naši šoli je bilo kulturno društvo ustanovljeno pred tremi leti. Na letnem zboru izvolimo člane odbora, ki s pomočjo mentorice vodijo dejavnosti kulturnega društva. Moramo priznati, da se njegovo delovanje na šoli kar precej čuti. Tako se lotevamo najrazličnejših nalog.

Pusta že dve leti praznujemo malo drugače. Lani smo razpisali nagrade za najboljše maske, ki bi predstavljale knjižne osebe. Mislim, da nam je to pustovanje uspelo.

Letos smo rameravali prirediti pustovanje na snegu in razpisali smo nagrade za maske, ki bi bile najbolj primerne okolju. Na Soriški planini bi bil organiziran še veleslalom. Vendar nam jo je vreme zagodlo in vse smo morali prenesti v šolske prostore. Letos je kulturno društvo v počastitev 80-letnice smrti Simona Gregorčiča razpisalo nagradni natečaj "Nazaj v planinski raj," kjer naj bi učenci prvega in drugega razreda sodelovali z likovnimi, ostali pa z literarnimi prispevki. Planinsko društvo Podbrdo je akcijo denarno podprtlo in tako so bile nagrade sila mikavne: hrnk, šmucarske palice, tople kape in nogavice, torej planinska oprema. V natečaju je sodelovalo precej učencev, nagrade pa smo podelili na spominski uri, posvečeni Simonu Gregorčiču.

Seveda sodelujemo in pripravljamo različne kulturne prireditve na šoli in sploh skrbimo za kulturni utrip. Nalog v našem programu je precej in trudimo se vse čim bolj vestno izpolniti.

Lucija Beguš, 7. razred

Delovanje SSD je sicer čutiti v delovanju interesnih dejavnosti športnega področja, a skrb za vsestransko športno aktivnost je najbolj izrazita v organiziraju poletne plavalne šole in smučarskega tečaja. Tako lahko rečemo, da se vsi solarji na naši šoli naučijo plavati in večina smučati.

POLETNA ŠOLA V NARAVI - OSOR 86

Letos je naša šola že sedemnajstič organizirala poletno šolo v naravi na Osorju za učence četrtega razreda (od 27.6. do 7.7.1986).

Poleg teh pa so bili na letovanju tudi učenci petega, šestega in sedmega razreda. Bili smo pod vodstvom treh učiteljev in ene učiteljice.

Za učence četrtega razreda je to letovanje obvezno. Neplavalci naj bi se v desetih dneh naučili plavanja, zato so že prvi dan začeli z učenjem. Ni bilo lahko, saj so se našli tudi taki, ki so prvič videli morje. Bilo je veliko težav, a po desetih dneh so vsi, razen enega, preplavali 25 m in osvojili bronastega delfinčka.

Letos je bilo prvič, da smo učenci izvolili svoj odbor: predsednika, tajnika in člana. Ta odbor je sprejemal pritežke in pohvale učencev. Predsednik odbora je vsak večer pri zboru ob spuščanju zastave povedal, kaj učence teži in soglasno smo se odločili in spremenili, kar nam ni ugajalo.

Odbor je dvakrat na dan pregledal urejenost šotorov in na koncu sta bila najboljša šotora nagrajena.

Da bi nam čas hitreje minil, smo imeli v prostem času tudi krožke, in sicer: kuvarskega, ribiškega, nogomotnega, likovnega, plesnega, glasbenega, naravoslovnega in orientacijskega.

Kuharski krožek nam je enkrat pripravil okusno večerjo. Pa tudi drugače je bila hrana dobra. Naša kuharica se je zelo trudila, da bi bili vsi siti. Napolniti štirideset želodcev pa niso mačje solze!

Nogometni krožek je skoraj vsak dan po večerji pripravil tekmo. Največkrat smo igrali dekleta proti fantom. No, povedati moram, da smo nekajkrat tudi dekleta zmagala. Na eni tekmi smo naredili toliko napak, da se je sodniku zaradi piskanja pokvarila piščalka.

Likovni krožek je dvakrat pripravil razstavo slik, poharvanih storžev in kamnov. Tudi naravoslovni krožek je imel razstavo. Učenci so razstavljalji školjke, polže, morske zvezde...

Plesni in glasbeni krožek pa sta se ob sodelovanju članic kulturnega društva pripravljala na nastop, saj smo v počasnostiev dneva borca pripravili proslavo. Recitacije, plesne točke, pesmi ob spremembi kitare in flavt ter kviz za učence 4. razreda, ob koncu pa podelitev osvojenih priznanj delfinčkov. Bronastega delfinčka je osvojilo 21 učencev, srebrnega pa 16 učencev, kar dvanajst učencev pa je osvojilo zlatega delfinčka.

Učitelji se bili zelo zadovoljni, saj njihov desetletnevi trud ni bil zaman. Učencem četrtega razreda pa priporočajo, naj se naslednje leto zopet vrnejo na česer in utrdijo svoje znanje v plavanju.

V imenu vseh učencev še učiteljem in kuharici iskreno zahvaljujemo za ves trud, potrpljenje in pomoč pri učenju plavanja ter za prijetno čivanje v šoli v naravi.

Tatjana Panjtar, 8. razred

SMUČARSKI TEČAJ Z ZAPLETI

Naša šola že leta organizira smučarski tečaj na Soriški planini. Le nekaj kilometrov je do tja gor, če le ni - preveč snega. Tako je bila tudi letos cesta Petrovo Brdo - Sorica zaprta še dolgo potem, ko je nehalo snežiti. Smučarski tečaj odpade. Cel prvi teden počitnic smo sedeli ob televizorju. Končno sporočilo: cesta je odprta.

Jutro. Sneg naletava in nič kaj lepo vreme ni. Hitimo proti zbornemu mestu. Zasliši se zani ropot avtobusa. Šefer nas varno pripelje na Soriško planino. Gosta megla. Smučamo na težkih in neurejenih progah. Veliko je padcev in slabe volje. Vsi premraženi in rdečih lic se znetemo v avtobus. Srečno se pripeljemo do Sorice, tam pa se avtobus naenkrat ustavi in noče naprej. Moramo si poiskati pomoč. Traktorist nas vleče s traktorjem. Upamo, da nas bo srečno pripeljal do Petrovega Brda. Toda na prvem vzponu traktor ne zmora več. Peš do Petrovega Brda. Na pomoč pride še en traktor. Z avtomobili že prihajajo zaskrbljeni vaščani. Najmlajši se odpeljejo z njimi, starejši pa moramo nadaljevati pot peš do Petrovega Brda. Tu nas spet naložijo v avtobus. Toda šolski avtobus bo moral v popravilo. Smučarski tečaj bomo nadaljevali na Kobli. Končno je steklo. Vse dni smo se veselo smučali po pobočjih Koble. Zadnji dan je bilo tekmovanje, da so učenci pokazali svoje znanje.

Lucija Beguš, 7. razred

Polona Frelih, 6. razred

Natečaj!

Sodelujemo v različnih natečajih, v nekaterih stalnih, pa tudi v kakem priložnostnem. Letos so na tem področju še posebej aktivni šestošolci:

NAGRADNA NATEČAJA ZA ZAVAROVALNICO IN ZA ŽELEZNICO

Izvedeli smo, da bosta letos nagradni natečaj Zavarovalnice Triglav Nova Gorica in nagradni natečaj JŽ. Takoj smo se odločili, da bomo sodelovali pri obeh, saj smo v natečaju JŽ že dve leti dobili za nagrado brezplačno vozovnico za cel razred.

Učenci šestega razreda in razredničarka smo se pri razredni uri pogovorili o natečaju zavarovalnice. Dogovorili smo se, da bomo izdelali slikanico. Razdelili smo si naloge. Narisali smo napake ljudi, zaradi katerih se pripeti toliko nesreč. Pri vsaki risbi smo tudi nekaj napisali. Naslov slikanice se je glasil: VSE ZAVARUJE ZAVAROVALNICA TRIGLAV. Dobili smo definitivno nagrado. Odšli smo na izlet v Ljubljano. Ogledali smo si predstavo plešalcev Kazina.

Kmalu smo se morali dogovoriti tudi za natečaj železnice. Odločili smo se, da bomo naredili turistični vodič z naslovom PELJI NAS VLAK. Vsak učenec je opisal znamenitost nekoga kraja v Baški grapi in njeni okolici. Zraven smo napisali prihod in odhod vlaka. Ko smo končali, smo oddelovali. Sedaj lahko le še čakamo.

Tudi naslednja leta bomo še tekmovali, saj se radi veselimo takih uspehov.

Matejka Koder, 6. razred

In še, kako smo se lotili naloge JPI "Mi se pa igramo."

KREPLJANJE KOZE - MEDRAZREDNO TEKMOVANJE

Učenci 5. razreda so se odločili, da bodo sodelovali v nagradnem natečaju "Mi mladi" s 4. nalogo - Mi se pa igramo. Igrali naj bi staro, skoraj pozabljeni igro krepljanje koze, na boj pa so pozvali četrtkarje in nas šestkarje.

Morda kdo igre sploh ne pozna, a kdor je vsaj malo zagnan za branje, bi jo moral. Seveda! Bevk jo menja v svojih spominih na otroštvo.

Šestkarji smo izziv sprejeli, četrtkarji pa se tudi niso dali kar tak.

Prvi so se med seboj pomerili petkarji. Marsikdo je bil razčaran, saj je igra videti lahka, pa le ni tako lahko zadeći kozo, da se prevrne. Razredna tekmovanja so organizirali tudi šestkarji in četrtkarji.

Končno je nastopil veliki finale. Pomerili se bodo trije najboljši iz vsakega razreda. Že so pripravljeni. Na dvorišču je vse bolj glasno. Skozi okna kukajo glave in se smejejo. Začne četrtkar. Vrže mimo. Žvižg, vpitje. Drugič. Zadetek! Hura, neznansko veselje četrtkarjev. Na vrsti so učenci petega razreda. Vsi razen enega mimo. Žvižgi, kričanje, smeh. Saj ne gre za tako pomembno stvar, a vzeli so zares. Končno so na vrsti šestkarji. Najstarejši. Okna so še bolj polna, na dvorišču dirrendaj. Odločilni meti. Iz vsakega razreda ostane samo po eden. Prvi spet zadene četrtkar. Vse se gnete okoli njega in mu čestita. Sedaj stiskajo pesti učenci petega razreda. Spet zadetek. Najstarejši ostane miren in tudi podre kozo. Kričanje je neznosno, ko učenec četrtega razreda v naslednjem kolu zgesi. Še nekaj živčne napetosti in zmagovalci so znani.

Podelitev diplom:

1. mesto - Marko Štendlar, 6. razred
2. mesto - Leon Kos, 5. razred
3. mesto - Aleš Mlakar, 4. razred

Všeč mi je, da smo za nagradni natečaj opravili tako zanimivo nalogo. Preprosta igra brez dragih igrač - brez pušk, pištola in igrač nasilja.

Polona Frelih, 6. razred

NAŠE GLASILO

In za konec še nekaj besed o šolskem glasilu. Prva številka je nastala pred 25 leti. Takrat so na sestanku PO sklenili, da bodo izdajali šolsko glasilo z imenom Šolarček izpod Črne prsti. Od takrat izhajajo vsako leto tri do štiri številke. Nekatere so bolj, druge manj zanimive.

Poleg rednih številk je tudi precej posebnih izdaj, ki so nastale ob določenih priložnostih ali pa so posvečene določeni tematiki. Med uspelimi v zadnjih letih sta dve številki, ki odkrivata zgodovino našega kraja: Stara hišna imera in Staro Podbrdo. Letos smo posebno številko posvetili tudi "Simonu Gregorčiču" ob 80-letnici smrti.

Šolarček izpod Črne prsti je glasilo PO "France Bevk"
na OŠ "Simon Kos" Podbrdo

Leto izhajanja: XXV.

Številka: 4

Šolsko leto: 1986/87

Mentorica: Jelka Urbas

Likovna oprema: učenci 7. in 8. razreda

Tipkala: Ivanka Gatej